

పి దు గు వ డి ం ది

వై. వెంకటేశ్వర్లు

“డ్రో. త్వరగా, వచ్చేస్తోంది. చప్పుడు విని పించడంలేదు.”

“చప్పున టో. కారుచీకట్లులో పెనుభూతం లాగా చీకటిని చీల్చుకుంటూ; వెలుతురు జిమ్ము కుంటూ వస్తోంది కనిపించడం లేదూ?”

“పిరికివాడవా; పాపం భయపడుతున్నావా; చావడానికి సిద్ధమైనవానికి భయం ఏమిటి?”

అని నా హృదయంలో ఎవరో గట్టిగా అరుస్తున్నారు:

“నేనా భయపడేదీ? ఎన్నటికీ కాదు. గుండె నిబ్బరం చేసుకుని పట్టాలమీద తల అడ్డంగా పెట్టాను. శబ్దంచేసుకుంటూ క్రమంగా దగ్గరకు వచ్చేస్తోంది. పది నిముషాలు ఓపికవట్టు; తర్వాత నువ్వెవరవో అంటోంది నా హృదయం. అవును పదినిముషాలు చాలు ఈ కొనఊపిరిని ఎగర కొట్టడానికి, తిండి లేక కృశించిపోయిన, ఎండి పోయిన ఈ కట్టె నిర్జీవ మవడానికి.

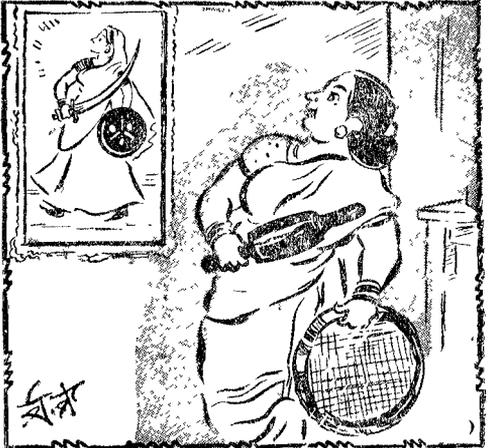
“ఎదురుగా వచ్చేరైలు కనిపించకుండా ఉండడానికి గట్టిగా కళ్లుమూసుకున్నాను. రైలు చేసే చప్పుడు, దాని వేగం కలసి నా హృదయం మరింత ఎక్కువగా కొట్టుకునేటట్లు చేసాయి. కళ్లు మూసుకున్నా ఉద్వేగంవల్ల చెవులు మరింత తీవ్రంగా పనిచేస్తున్నాయి. రకరకాల శబ్దాలు వినిపిస్తున్నాయి. రక్తంమట్టుకు తీవ్రస్పందనం వల్ల, వేగంగా ప్రవహించి బుర్ర వేడెక్కేటట్లు చేస్తోంది. వెన్నెముకగుండా విద్యుచ్ఛక్తిలాంటిది త్వరితంగా ప్రవహించింది. సమయం వచ్చేటప్పటికి ఇంత పిరికివాడిని అవుతానని ఎన్నడు అనుకోలేదు. క్రమంగా భయంవల్ల దృష్టి తాత్కాలికంగా మందగించింది. కాని చెవులుమాత్రం అమానుషశక్తిని చేకూర్చుకున్నాయి.

“గాలి తిని బతకండి అన్నట్లు నన్నూ పిల్లల్ని పదిలేసి వెళ్ళిపోయారు కదూ? ఉద్యోగం దొర

కిన వెంటనే ఉత్తరం వ్రాసి, వెంటనే వచ్చి తీసి కెడతానన లేదూ? జ్ఞాపకంలేదూ? నేనూ పిల్లలు పడే ఆకటివాడ మీకుమాత్రం తెలియదూ? మీకు మాత్రం ఆకలిదప్పికలు లేవా? ఇంటికి తిరిగిరండి ఆవేదనతో, దిక్కుమాలిన స్థితికి విచారిస్తున్న సానుభూతి ఆమెచూపులు చెబుతున్నాయి. ‘మీ క్షేమమే నా క్షేమం’ అన్నట్లు చూస్తూ ఇంటికి తిరిగి రండి అని చేతితో పిలుస్తోంది. కొందరు పిల్లలు ఆమె ఒడిలోనూ, కొందరు మెడచుట్టూ ఉన్నారు. వాళ్ళకళ్ళల్లోకూడా దిక్కుమాలిన స్థితికి సానుభూతి, నిస్పృహాయత్వం గుర్తించి ‘నాన్నా ఇంటికి రావూ’ అన్న ఆవేదన నాకు గోచరించింది.”

“లోకంలో వాళ్ళను అనాధలుగా చేసి, నీమడి లాగ చచ్చిపోతున్నందుకు నా హృదయం అపమానంతో డహించుకుపోతోంది. ఎందుకు కొరగానివాడినై వ్యర్థంగా అశక్తుణ్ణిగా వావడంలో ఉన్న నీచత్వం చాకు గోచరించింది. కాని అట్లాంటి అలోచనలు బుర్రలోనికి రానీయకుండా

.... అ ను క ర ణ

గట్టిగా నిర్ణయించుకుని, బలవంతంగా గట్టిగా కళ్లుమూసుకున్నాను. 'చావు' అనే మాటవల్ల కలిగిన భయం, ప్రపంచంలో ఇంకా బతికి ఉండా అనే వాంఛ నన్ను అక్కతుట్టి చేసాయి. ఒక్కంతా ఒక్కసారి జలదరించింది."

"ఇట్లా చొళ్ళు ఎందుకు జలదరిస్తోంది? నాకు అర్థంకాలేదు!"

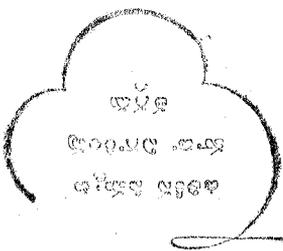
"అప్పుడే చురదితోయావా? నేను, నీ నహా బ్యాలవది, ఎన్నాకో నీ ప్రేమకోసం, నన్ను సొంతం చేసుకోవాలన్న తీవ్రవాంఛతో ఎన్నిసార్లు నన్ను అడగలేదూ? వెనుక ఆరిగిన వంగళంతా గంధరిస్తోంది. బరిగిస్తోంది అదానితో చురది వదిలేదు. ఇంటికి రా. ఇంకా చిన్ను చేసు ప్రేమిస్తున్నాను. వచ్చి గుంటె వీర్చి వేరీడచేసుకో. నా మూల నిజం. మోచివాళ్ళు కదూ తప్పుకుండా వచ్చివు నాకు తెలుసు."

"విశ్రాంతి అప్పు వీళ్ళతో పొలమిలా పొడు లాతూ రుగుతున్న నేవల్లాగ నుజునేత్రాలో, కనుసాగం కదూమూ ఉంటేని అదే వల్లని బాటా దూ? నా కళ్ళిముందు పొరుస్తూనేఉంది."

"చొళ్ళు ఎందుకు జలదరించింది? ఇప్పుడు నాకు అర్థమైంది. చావు చేతుల్లో చిక్కుకున్నా. ప్రణయం, వాంఛ ఇంకా నన్ను వదలిపెట్టలేదు. చావువల్ల వచ్చే నిరాశ మరింత తీవ్రంగా పని చేస్తోంది. కాని ఏ మూలో బిగిదికిఉండాలన్న అక్క ఒక్కసారిగా లేచి 'పారిపో' అని ప్రేరేపించింది. లేవడానికి ప్రయత్నించాను. లాభం లేదు, ఎదో గట్టిగా నొక్కిపెట్టింది. చావు తప్పించుకోలేనన్నమాట నిశ్చయమైంది. చావు తప్పదురా భగవంతుడా అని అనుకోగానే నీరసం, బలహీనత ఎక్కువైంది. ఆ తరువాత ఏం జరిగిందో నాకు తెలియదు. ఇట్లా బతికిఉండడానికి ఇక్కడికి అంటే హాస్పిటల్ లో, కాదు, కోర్టుకి—ఎట్లా వచ్చావో నాకు అశ్చర్యంగా దైవలీలగా ఉంది."

అంటూ నువ్వదంగా ముగించాడు. ఇంజను వ్రాాలు ఇతని మెడమీద వెక్కలేదు కాని, ఇంజను డ్రైవరు మూర్ఖలో ఉన్నవానిని చూసి, బండి వేగం తగ్గించాడు. కాని ఇంజను ముందు భాగం ప్రక్కను వెట్టవేసింది.

పేటనైట్ చేసిన ఉన్ని దుస్తులు

"పేటనైట్" చేసిన ఉన్ని నుండి కట్టిన దుస్తులు ఎన్ని సార్లు ఉత్తమపట్టుకొకటి ప్రయోగం. ఎల్లప్పుడూ అన్ని ఉతుకులకు నువ్వకులుగా ఎప్పటికలె నిగనిగలాడుచుండును.

ఉన్ని కుట్టు

పేటన్స్ లా బార్బియన్స్ లిమిటెడ్ వారిచే తయారుచేయబడినది